

Warhol's Frankenstein

פרנקנשטיין

סצירה מלבבת מתוך סרטו האחרון של וורהול, פרנקנשטיין. הסרט, המצולם בשלושה ממדים, יעורר בחילה בעיני מתעביו של וורהול. הסרט מופק על ידי בעלה של סופיה לורן, קרלו פונטי.

תקלה טכנית

ג'ו ד'אלסנדרו, המשחק את עוזרו של פרנקנשטיין בסרטו האחרון של וורהול, מופרע משעשועיו עם שתי עלמות רבבות לב ומעטות לבוש, כאשר לטאה שחורה מטפסת לפתע על עכוזו החשוף.

השחקן הגרמני היפהפה אודו קיר, המגלם את פרנקנשטיין עצמו (דאלסנדרו משמש כעוזרו).

תמונות הפירסומת הראשונות מתוך הסרט מדברות בעד עצמן. יש החושבים שזה גועל-נפש ומעורר-בחילה — יש שחושבים אחרת: בין השחקנים האורחים, אשר הסכימו להופיע בפני המצלמה בדראקולה, נמנים לא פחות מאשר רומן פולנסקי וויטוריו דה-סיקה. והמפיק הנכבד של הסרט הוא קרלו פונטי (בעלה של סופיה לורן). עכשיו נותר רק לקבוע אם פירוש הדבר הוא שהמחברת קיבלה את תעודת-הבגרות שלה — או שהקולנוע סובל משילשול.

צבעוני, השני שחור-לבן. כל אחד מן המסכים מספר סיפור שונה, הסיפורים עצמם מפוצלים לפרקים נפרדים, ואילו הקול המלווה אותם אינו בהכרח זה שמתאים לאותו החלק. אין סינכרוניזציה בין שני המסכים, כך שיתכן מאוד כי שתי התמונות המופיעות היום יחד — לא יופיעו יחד גם מחר.

אוונגארד? מחתרת? העולם מסתקרן, ובתיקולנוע מסחריים מוצאים לנכון ל"הקריין את סרטיו, משום שיש מספיק משר געים שיבואו לראותם (זה לא קרה בארץ, כמוכן).

הבוקרים הבודדים — פארודיה על המערב הפרוע? סאטירה פוליטית? סרט מין? מי יודע מה זה, אבל הקהל כבר מקבל את העניין ברצינות. גברים חסונים שוכבים זה עם זה, ומיד מגיבים המבקרים: "הרי זה רק טבעי. ברור שבמערב הפרוע, שבו בילו גברים חודשים רבים בבדידות, ללא נשים, זה חייב היה לקרות. רק המציאות המווייפת של הוליבוד העלימה זאת מן העין."

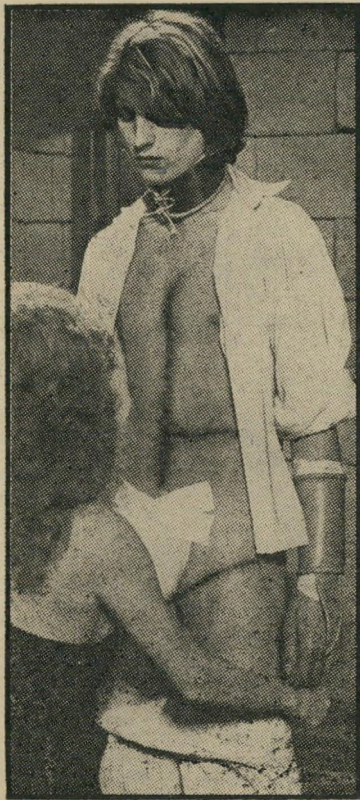
השריף מסרב לאסור אנשים, גברים חיים יחד בקומונה עם אשה (ויוה) שבתחילת הסרט צועקת שהיא מחפשת חברה, למרות שיש לה ליווי קבוע של אומנת ממין זכר. טינופת ובשר, הם חדירה לעולם הוונות ממין זכר ונקבה, המסתובבים בניו-יורק. כנענות צילטי מופיע שחקן שהתחפש לאפיפור, והכריז — בסרט — שהוא מזד ריק לעצמו קוקה קולה. היום, משתמש השחקן, ג'ו דאלסנדרו, כוכבו של ווארהול, בהרואין של ממש. במציאות, לא בסרט. בתבוקרים הבודדים הכריז דאלסנדרו שהוא מתגעגע לחוף-הים, שם יש גברים יפים ונשים יפות. בטינופת ובשר הוא הופך את האימרה למעשה. מוכר את עצמו לגברים ולנשים גם יחד.

העבודה מעייפת את אנדי. באמת, כמה אפשר להתאמץ? ווארהול מעדיף להיות יום, מפיק, משאיר עכשיו את העבודה השחורה למישהו אחר: סול מוריס, צלמו לשעבר. להט, סרט שהוא גירסת מחתרת פרטית לשדרות טנטס — סיפור על כוכבת מזדקנת המתאהבת בבחור צעיר (ג'ו דאלסנדרו) — ניראה כבר כמו הסקות מקצור עיוות רבות בעולם. אמנם הסצנות עדיין ארוכות מאוד, ועדיין נדמה כאילו השחקנים מאלתרים והמצלמה אינה זזה מהם, עד שאינם גומרים את האילתור. אבל בסך-הכל, יש כבר בסרט קצב, יש בו

להט ג'ו ד'אלסנדרו, כוכבו של וורהול, וסילביה מילס בסרטו של וורהול להט המספר על שחקנית מזדקנת המתאהבת בצעיר יפהותאר. לדעת רבים, סרטיו של וורהול טינופת. מעריציו טוענים שהוא מבשר הגל החדש.

ברומא שני סרטים, פרנקנשטיין ודראקולה. לא זו בלבד שאלה סרטים הראשונים של ווארהול ומוריס כי 35 מ"מ, אלא שהם מצולמים גם בשלושה מימדים — כך שאפי שר לחוות בנחת בכבד של פרנקנשטיין המתנפף בנחת על שיפוד, במרחק של 10 ס"מ מאפו של הצופה.

סיפור מובן, ולא צריך כבר בכלל להיות במחותרת כדי להבין אותו. האמנם ווארהול יצא לאוויר העולם, בעזרת מוריס — או שמא נכנס העולם למחילות של ווארהול? לא ברור. אבל אותה הסתפקות באמצעים טכניים דלים, אשר אפינה את ווארהול בסרטיו הראשונים — חלפה מן העולם. בהשגחתו של הנביא, מסיים עתה מוריס

הסוד סודו של פרנקנשטיין (השחקן הגרמני אודו קיר), התפור בתפירה עילית, ניגלה עם הפשטתו.